
PRAKTYKARSKI (5) *ai*

-ty- (3), -ti- (2).

Oba a jasne.

sg m N praktykarski (1). ◇ f I praktykarską (1). ◇ pl N subst praktykarski(e) (3).

Sł stp brak, Cn s.v. praktyka, Linde XVII w.

Związany z wróżbiarstwem (5) :

W połączeniach szeregowych (3): Vaticinus, sive vaticinius, Prorocki/ wieszczbiarski/ praktykarski Mącz 476c; WujNT 478 marg, Zzzzz4.

Wyrażenia: »księgi praktykarskie« [szyk 2:1] (3): liber vaticinus seu vaticinius, Praktykarskie xięgi. Mącz 476c; (marg) Księgi czarnoksięskie, haeretyckie y praktykarskie máią być palone. (-) O czym fą [...] Itatuty y dekrety Cefarzow Chrześcijánłkich WujNT 478, Zzzzz4.

»nauka praktykarska« = astrologia Cn (1): Nie mniey fię też Chrześcijanie brzydzili náuką Praktykarską/ ktora z álpektow gwiazd opowieda ludziom ich przypadki WujNT 478.

Synonimy: prorocki, wieszczbiarski, wieszczbliwy, wieszczkowy, wieszczy, wroźczy.

DDJ